

17. navadna nedelja

Pirniče, 28. julij 2019

»Oče naš«

Dragi bratje in sestre, dragi prijatelji.

Kolikokrat se zgodi, da srečaš človeka, ki ti hoče dopovedati, da je vero izgubil zgolj zato, ker je za nekaj goreče molil, pa njegova molitev ni bila uslišana. Kot bi bil Bog nekakšen avtomat v katerega vržeš toliko in toliko minut molitve, nato pa pritisneš na gumb za izbrano stvar, ter, če vse teče kot mora, tisto, kar si želel dobiš. To je - uporabimo za to kar se da prijazno besedo - otročje pojmovanje molitve. Nekakšen duhovni daj - dam. In Bog je tu bolj ali manj le nekakšna »zlata ribica«, ki izpolnjuje želje. Molitev je v resnici dosti več kot to.

Nekdo je zapisal, da je »vera brez molitve kakor zakon brez pogovora«. Najbrž se strinjamo, da jih, če tak zakon sploh obstaja, ni prav veliko. Če z nekom živiš, če ti je vsaj malo, malo mar zanj, potem se z njim vsaj občasno tudi pogovarjaš. Pogovor s sočlovekom pomeni, da ga priznavaš; da veš da obstaja. Nasprotje od tega bi bila ignoranca. To da drug mimo drugega hodimo, kakor, da bi bili samozadostni; kakor, da bi bili sami na svetu. Ko torej izrečeš besedo sočloveku, s tem poveš, da je zate neskončno več kot nič. In tudi če nista izrekla nič kaj več, kot zgolj pozdrav, je bilo, kar sta si povedala, znamenje, da drug drugega upoštevata, se zavedata prisotnosti drug drugega in drug drugega priznavata za osebo. To med drugim omenjam tudi zato, ker vse prepogosto opažam, da se tudi med nami vedno manj pozdravljamo. Odsotnost pozdrava je, kot bi drugemu ne hoteli priznati, da je vreden besede. In to je kdaj težje sprejeti, kot pa, če bi ti človek izrekel žalitev... Skratka: pogovor med človekoma ni le izmenjava informacij, ampak ustvari nekakšen most med dvema svetovoma, in omogoča, da se dva vsaj za kratek hip združita v eno in zaživita, kot ena duša. Beseda nas združuje.

Zelo podobno, bratje in sestre, je, ko se pogovarjamo z Bogom. Molitev, kot pogovor z Bogom, je v prvi vrsti izraz naše vere, da je na drugi strani nekdo, ki posluša tvoje besede. Nekdo, ki mu ni vseeno, nekdo, ki te upošteva. Molitev je zato že sama po sebi dobra, saj v človeku budi zaupanje, da ni sam. Še preden molivec izreče prošnjo zato že prejema sadove molitve, saj je že dejstvo, da sploh moli, izvir milosti in Božje tolažbe.

Kaj pa vsebina molitve? Po vsebini molitve ločimo na prosilne, zahvalne in častilne. Za vse tri v Svetem pismu najdemo obilo primerov.

Prosilna molitev je čudovit izraz priznanje, da je človeško bitje ustvarjeno in v vsem odvisno od Boga. Ko v molitvi prosimo Boga za odpuščanje, za lastno zveličanje in odrešenje drugih, za Cerkev in druge najrazličnejše potrebe, izražamo in s tem tudi krepimo svojo vero, da Bog obstaja in mu ni vseeno za nas.

Zahvalna molitev v človeku budi zavedanje, da je vse kar smo in kar imamo v resnici dar. In ker smo deležni tako čudovitih darov, to v srcu budi zavest, da smo ljubljeni. »Če torej vi, ki ste hudobni, znate dajati svojim otrokom dobre darove«, smo danes slišali v evangeliju, »koliko bolj bo nebeški Oče dal Svetega Duha tistim, ki ga prosijo«. Bog nam daje dobre darove: ne le te, ki nam jih ponuja narava, Božji dar so tudi kultura, znanje, lepi medsebojni odnosi. Konec koncev tudi preizkušnje v katerih se kalimo in očiščujemo svoja srca vseh nepotrebnih navezanosti.

Častilna molitev je priznanje čudovitih Božjih posegov v naše življenje. Čaščenje je tako hkrati zahvala in povečevanje Božje moči, ki se je razodela v dogodkih našega življenja; bodisi nas kot posameznikov, kot naroda ali kot človeštva v celoti.

Čaščenje, prošnje in zahvale tako povzemajo temeljna razpoloženja, ki oblikujejo celoto dialoga med človekom in Bogom. Na strnjen, skoncentriran način je ta dialog povzet v molitvi Očenaša, ki nam ga danes v molitev predlaga Jezus Kristus sam. Če ga bomo molili zbrano, pozorno in v globoki veri, nam zna postati čudovit navdih za dolge, prijateljske pogovore z Bogom. Zato se ne zaustavimo zgolj pri dobesednem ponavljanju obrazca, ampak v prijateljskem pogovoru pred Gospoda položimo naše občudovanje, prošnje in hvaležnost za vse dobro s čimer nas razveseljuje. Amen.